

зано по Еврейски животнии хлѣбъ, и да вку-
саме отъ него; да прѣнесемъ и ние като опѣзи
врачове (волсвитѣ), кои слѣдъ поклоняването си
принесли на повороденото дѣтенце: злато, ли-
ванъ и змирна; нѣ не таквозъ злато що са зо-
ве пари, а чисто като злато сърдце отъ сѣка-
кво зло желане, а вмѣсто ливанъ, молитва —
змирна, умилни сълзи отъ покаяне. Врачоветѣ
са покланятъ, нѣ глѣдаме че са не връщатъ по
сѫщия путь; се тѣй и ние, като са поклонимъ
прилично, да уловимъ другий путь; да промѣ-
нимъ гнѣвътъ си, да са не върчемъ пакъ презъ
сѫщия градъ, както що направихъ оние врачи-
ве, та не отидохъ при Ирода царя — да не раз-
гнѣвяваме Иисуса, който днесъ са ражда, и да
не подигнемъ изново Божий гнѣвъ върху си, нѣ
да вървимъ тѣй щото у послѣдния денъ да чюе
сѣки изъ насть сладкия гласъ на Христа Бога:
„Елате при мене сачки вие, които ма обикна-
хте.“ Радвайте са сега и весели бѫдете днесъ
съ Бога — вашата награда е голѣма. Ангелитѣ
пѣятъ днесъ славословие на Бога. Тѣй и сѣка
човѣческа душа да хвали Бога: *Слава горѣ на
небето, миръ на земята и доброжелание у хо-
ратъ Даи Боже!*